

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

4 Nullas luce Dei causas tractare valemus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

I. [Ephesi] In vulgatis legebatur, Ephebum est, quasi
hoc esset decretum aliquod concilii Epesini, habiti tempore Celsifi-
ni Pape, & Theodosii junioris. Hoc vero est Germanicum concilium
habitu[m] praeante Henrico Rege, p[ro]p[ter]a etiam apud Burchar-
dum, & Iuvenem dicitur. Et codices Gratiani manu[m]scripti ha-
bent, quemadmodum est refutatum. In hoc autem episopu[m] petui
Bonifaciu[m] ad Zachariam Papa, confitimus Episopum, & impetravimus.
Quod apparet ex prima epistola Bonifaci ad Zachariam & ultima
Zacharii ad Bonifacium.

C. III. q[ui] De eodem.

Item Hadrianus Papa in capitulo, c. 64.
N[on] Villus a Episcopo, vel infra positus, die Dominicico
causa[re] judicare prefatim.

QVÆSTIO V.

P[ro]p[ter]a Leonem Episcopu[m] Theanenq[ui].

Iadem est titulus in c. de manufacta, sup. 2. g. 1.
C. I. q[ui] Diaconu[m] si criminis convictione pace-
rit, apud Episcopum ipsam scire-

re pariet.

D[icitur] E[st] b[ea]t[u]m criminib[us] libi illato diaconi tuus verisimile fac-
tebatur si esse immunem. Verumamen si suscipio
habetur, & accusatores respondei reperiantur, & tales testes,
quales faci canones ficiunt, accito tecum certo Epis-
coporum numero, veniant accusatores, vocetur & ipse
Aldericus diaconus : & si negaverit, ventiletur causa ca-
nonice : & si vel sponte confessus, vel legitimis testibus
fuerit approbatu[m], canonica feriatur sententia. Qui si
nec sponte confiteretur, nec accusatores & testes legitimi
reperi ficiunt, & malu[m] fama creberetur, non publico ex-
amine, sed coram, & aliquantus reverendissimus presby-
teris & Diaconi tua[rum] ecclesie fecero[rum] iuramento le puri-
ficer. Et tu deinceps boni testimonii cum annuntia : &
compesi, & commone ecclesias tua[rum] filios ne facerent
Dei ultimus infame profundunt, timentes, quod Cham-
e maledictus est, qui patris verenda derit.

C. II. q[ui] Non est ipsius diaconi Presbyter vel Dia-
conus, nisi sponte confessus, vel legitimis
testibus fuerit.

Item Nicolaus Salomonus Constantiensis

Episcopo.

P[ro]p[ter]a d[icitur] aut Diaconus, quem afferis criminu[m]
de publico confiteri, sed velle cum lacramento defendere se, & si tamen notum sit Episcopo esse scelus ab
ipso perpetratum, non potest per aliquam preten-
tiā facerdotali vel diaconali officio portari, sed miran-
dum est, si ipse confessus non ruit, quomodo notum
posset esse Episcopo scelus ab ipso perpetratus, nisi ac-
culturatore forte idoneo per testes idoneos approbatu[m].
Vnde si examinante Episcopo causam presbyteri vel dia-
coni non fuerit per testimoniū approbatum presbyter e
vel diaconi forte convixit, non est scelus Episcopo
legitime manifestum, nisi sua sponte scelus ipse con-
fiteatur. Quod nisi fecerit, interim non videtur suo
debere presbyterum vel diaconum officio privari. Sola
ergo spontanea confessio, & canonicus numerus, qualitas
testimoniū (decurrentibus Episcopis, & accusatore,
quod obiecera[re], comprobante) clericum priva pro-
prio gradu.

QVÆSTIO VI.

I. **V**idetur vero confessio cruciatior extorquenda non sit,
Alexander Papa restatur, scribens omnibus orthodo-
xi, epist. n. cap. 2.

C. I. q[ui] Ministerum confessio non sit extor-
ta spontanea.

a Burchardus lib. 1. c. 113. Ivo p. s. c. 204. b Ivo p. 6. c. 6. c
c Gen. 9. d Ivo p. 6. c. 122. e alia Presbyter.

S[ic] a quandoque a sacerdotibus & auctoribus i. c.
c[on]fessis, quedam scriptura quoquo modo per nos
aut fraudem, aut per vim extorta fuerint, vel intelle-
re possint, quoquecum ab eis conferinta aut robusta
rini ingenio, ad nullum eis prejudicium vel nocen-
tum valere b censuris : neque ullam eos inflam-
vel calumniam, aut a suis sequentiationib[us] bona non
deo auctore, & sanctis Apotholis, corumq[ue] successori
suffinere permittimus. Confessio vero in talibus
compulta, sed spontanea fieri debet, & ipsa. c Om-
enimi confessio, qui fit ex necessitate, si non est a
paulo post. d Confessio ergo in talibus non est
debet, sed potius sponte proficeri. P[ro]p[ter]a enim
de sufficiencia aut extorta confessio quenquamque
re: cū magis infector cordis Dominus, quam
ris, & pauci interclusi. e Non potest autem huma-
nodiari examine, quem Dominus suo referantur
Si omnia namque in hoc scilicet vindicari efficiantur, an
divina iudicia non haberent. Item multa scripta e. f
erant, quā debent, literas scribere, aut pro
non requisitione causarum e, aut (quod determinat)
alieni erroris scripturas facere, & proponere
robore, & coram populis recitare, & que
Aliquis dicunt carceribus & ergafulis retinendi 4. v.
tem his territiū inuidis devient Domini sacerdotem, u
fayent voluntarius. Item ubi supra. f Confessio non
in talibus non compulta, sed spontanea fieri debet
attestante, qui ait, [Ex e. corde enim procedunt omnia
dia, adulteria, fornications, blasphemias, &c.] Nec tantum attendunt
qui sunt, quantum quo animo fiant. & paulo post
plus autem recipiunt Deus ad cogitationes, & voluntates, quā agunt, qui per similitudinem
z. g. **Autoribus** f[ac]to h[ab]er, si sacerdotibus, & aucto-
ribus ecclie, quoniammodum etiam in eadem epistola
qui si erga Episcopum, vel auctorem ecclie, &
sap. 9.7. f[ac]ta erga. g. H[ab]et autem los in epistola regis
et si huiusmodi per quodam scripturam. h. Sed
runt autem cum multa alia, tum quia referuntur in eadem
epit. in versu[m]. Est etiam & ad hanc Confessio non
caput ex locis epistola hinc inde simplici, ordinis non
eximis.

z. h. Literas scribere] H[ab]et obiectu[m] utr[um]q[ue] i. c.
eximis, qui sequuntur, scripturas facere. i. d[icitur] sicut
santexpanda.

C. II. q[ui] Apolotica autoritas penitus dilute
irritu[m] deducit iuramenta.

Item Nicolaus Papa Episcopus Gallo.

A vitoritate f[ac]t[us] venerabilium prædictorum
sacerdotum, secuti, & nominatum beatissimi ben-
martyris i. Alexandri quinti a beato Perio, ab o[mni]i
juramentis g. & cuiuscunque modo obligati
ab illo facti co[n]stitutio[ne] impo[n]it[ur] q[ui]d
obligavit[ur]; & ne illa servent, venimus ante
tum Archiepiscopum Treverensem, quia est
situm, & omnes qui tunc temporis capi te
modo obligaverunt: neque ullam eis pro
famam vel calumniam, aut a suis bonis lego[n]is
nem unquam auctore Deo, & sanctis Apotholis
alii predecce[re]lib[us] suffinere permittimus. k
Prophetat Dominus dicit: h. Disolvit colla-

a Ivo p. s. c. 241. Barnab. q. 2. 2. b al. personis. d
d recedit. orig. Sup. in hoc eod. c. e Matth. 1. 11.
iii. d. g. al. parantibus illi. h. Ep. 1. imp.